

Δαλαϊ Λαμα ήταν μαζί τους στον κυκλο. Κρατούσε τα χέρια δυο παλαιών λαμίας και όταν τελικά ο ελεφαντας σωριαστηκε πλαί στη συντροφιά του και ξεψυχήσε, ο Θεός - Βασίλειος ενώθηκε με τους άλλους στην προσελκύση εκείνης της ενεργείας προς τον κυκλο τους — την αργή, απεραντή συμπάθεια του ελεφάντα. Ήταν νυχτιά κι ο κυκλος τους ελάμπε μ' ένα πορτοκαλί φως. Ήταν σαν τη στεφανή μιας πελώριας λαμπάς με βούτυρο με τη φλόγα στο κέντρο της σήσημενη, αλλά το φως ακομα αιχμαλωτισμένο και λαμποντάς στο βούτυρο.

Τα μαρμαίμενα λουλούδια και τα νεκρά δεντρά φωτιστήκαν για μια στιγμή, ύστερα τα πάντα σκοτεινιάσαν. Οι καλογεροι γυρίσαν στα παρεκκλήσια τους και ο Δαλαϊ Λαμα, λαμποντάς από αγαπή, γυρίσε στο δωμάτιο του.

Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑ (αποσπάσμα)

Τα ποιήματα του Εκτού Δαλαϊ Λαμα εκφράζουν τελεία τον πόθο του ποιητή για αγαπή. Δεν ήμουνα ο μόνος που εκτιμήσε τους στίχους αυτού του μοναχικού φυλακισμένου. Σε πολλούς Θιβετιανούς αρέσουν τα ποιήματα του εδώ και πολύ καιρό νεκρού βασιλιά τους. Ήταν μια πρωτοτυπή μορφή στη σειρά των Δαλαϊ Λαμίας. Λάγανους τις γυναίκες και συνηθίσε να μεταμφιεζεται και να γλίστρα μέσα στην πόλη για να τις συναντάει. Οι άνθρωποι του δεν τον φθόνουσαν για το πάθος του να ικανοποιησει τις ανάγκες της ποιητικής ψυχής του.

Χαϊνρίχ Χαρρερ

☆

Για εκατοντάδες χρόνια μια ιστορία που κουτσομπολεύαν στα παζάρια αφορούσε τον Εκτό Δαλαϊ Λαμα. Φαίνεται πως είχαν φέρει μια νέα γυναίκα, που είχε συλληφθεί να αμαρτανει, στον Εκτό Δαλαϊ Λαμα για να την κρίνει. Το αμαρτημά της ήταν τόσο βαρύ που ο Εφορός, που κανονικά επεβαλλε τους νόμους, αισθανθήκε ανίκανος να επινοήσει τιμωρία αρκετά αυστηρή ώστε να είναι καταλληλή για το εγκλήμα. Την είχε πιασει ο πατέρας της να κάνει ερωτά μ' ένα γιακ. Αλλά το χειρότερο δεν ήταν αυτό, γιατί ο πατέρας της δεν είχε παρακολουθησει μόνο αυτή τη σκηνή. Όταν επιάσε την κορη του πίσω από το μαντρί, είχε βρει μερικά άλλα ζώα, αγρία και κατοικίδια, να περιμένουν τη σειρά τους σε κατάσταση διεγερσης.

Ο Εκτός Δαλαϊ Λαμα ερίξε μια ματιά στη νέα γυναίκα και, όπως το γιακ, ο σκυλος, η τίγρη και ο τραγός, γέμισε κι αυτός με τέτοιο πόθο γι αυτή, που ζήτησε απ τον Εφορό να φυγεί απ το δωμάτιο. Η νέα γυναίκα τότε γονάτισε μπροστά στο Θεό και βασιλιά της και κοιτάξε επάνω στο πρόσωπο του μ' αυτό που λέγεται στο Θιβέτ Χαμογελο της Ηλιαχτιδας. Χαμογελούσε με ερωτική κατανόηση γιατί μπορούσε να δει τον συνεχή πόθο για ευδαιμονία στα ομορφα ματιά του βασιλιά. Μπορούσε να τον δει σαν τον ανυπακόμητο πιθήκο, στην πρώτη του ενσάρκωση, όταν δημιουργούσε τους ανθρώπους του Θιβέτ. Του είπε πως ο σκυλος της και το αλόγο της είχαν αρχίσει να δείχνουν πως τη θέλουν και πως, τελικά, η αγαπή της γι αυτά έγινε τόσο μεγάλη που δεν μπορούσε να τους αρνηθεί πια.

Σαν επακολουθο, ήρθε το να την ακολουθούν τα ζώα οπουδήποτε κι αν πήγαινε κατεβαίνοντας από τα βουνά και ανεβαίνοντας από τα δάση και τα ρυακία.

Όλη η φύση φαινόταν να την ποθεί, κι αυτή, σε ανταλλάγμα, λαχταρούσε τόσο παραφορά να την ικανοποιησει, που τελικά διέθετε τον εαυτό της χωρίς επιφύλαξη σε κάθε πλάσμα που ήθελε να μπει στο σώμα της η να ζεσταθεί στο στήθος της. Ωστόσο, κανένα πλάσμα δεν μπορούσε να την ικανοποιησει απολύτα.

Είπε την ιστορία της χαρούμενα και χωρίς ενδοιασμούς και όταν είχε τελειώσει

και περιμενε σιωπηλη την τιμωρια της, ο Εκτος Δαλαϊ Λαμα ειπε στον εαυτο του: Αυτο δεν ειναι κοινο σκανδαλο. Αυτη ειναι το σκανδαλο της ιδιας της δημιουργιας. Αν μπορεί να δινεται τοσο προθυμα σε ολες τις σεξουαλικες επιθυμιες της γης, τοτε ο συντροφος της στην αμαρτια πρεπει να ειναι ο Θεος. Εγω, επειδη ειμαι Θεος, εχω αμαρτησει μαζι της, γιατι αυτα τα ζωα δεν ηταν αλλο παρα εμφανισεις δικες μου.

Στη νεα γυναικα ειπε: «Σηκω και τερψου. Οι αμαρτιες σου δεν ειναι καθολου αμαρτιες επειδη εγιναν για το δικο μου χατηρι. Η μονη σου τιμωρια ειναι οτι θα ικανοποιηθεις».

Αφου την ειχε δικασει κατα την αμοιβαια τους ικανοποιηση, καλεσε μεσα τον Ε-φορο.

«Βρηκα αυτη τη γυναικα αθωα απο αμαρτια» ειπε. «Βρισκω οτι ειναι γεματη μονο με τις πιο γλυκιες και τις πιο αγνες επιθυμιες να ικανοποιησει τις επιθυμιες της φυσης. Λεγοντας αυτο, την οριζω Ανωτερη Μητερα του Ναου των Παρθενων. Μακαρι ολα αυτα που ελαβε απο τον κοσμο των ζωνων, να εξυπηρετουν για να ελκυσουν την προσοχη και να εξυψωσουν τους ποθους των ανθρωπων. Και μακαρι τωρα να ειναι ανοιχτη στη λαχταρα του συμπαντος».

Ο ΔΑΛΑΪ ΛΑΜΑ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Μου ειχε πει ενας διασημος βοτανολογος πως ψηλα στην πλαγια του Μινγκια Κονγκκα, ξεπηδωντας μεσα απ το χιονι, μεγαλωνε ενα ασυνηθιστο ηρανθεμιο, που λεγεται *Primula glacialis*, ενα απο τα πιο σπανια λουλουδια στον κοσμο... Συνα-γωνιζοταν τον ουρανο στην καθαροτητα του χρωματος του και στη λεπτο-τητα του περιγραμματος του. Μετα απο τοσα ταξιδια σε μερικα απο τα ψηλοτερα θωνα της Ασιας, βρεθηκα σε αμνηχανια με το κρυμμενο μυστηριο των λουλουδιων. Ριχνει τα πιο αμορφα, τα πιο εξαισια και ευαισθητα ανθη της γης φυτρωνουν τοσο ψηλα και κατω απο τοσο απαράδεκτα σκληρες συνθηκες, υπερβολικο κρυο, χαλα-ρι, καθιζησεις εδαφους και ανελεητους ανεμους περα απο καθε τι το ανθρωπινο; Βρεθηκαμ εκει απο λαθος της δημιουργιας η ηταν εκει για να ευχαριστησουν με την ασυγκριτη ομορφια τους ματια αλλα απο αυτα των ανθρωπων; Ασφαλως ο ανθρωπος δεν ειχε λογο να δρισκεται εκει, σε μερη τελειως απροσιτα γι αυτον. Μηπως η *Primula glacialis* επιδεικνυε τα υπεροχα λουλουδια της για μια θεοτη-τα της οποιας το πνευμα επωαζεται μονο σε τετοια απλησιαστη ερημια;

Πετερ Γκουλλαρ

Αγαπητε Κυριε Γκουλλαρ,

Η σχεση μεταξυ υψους και πνευματικότητας δεν ειναι απλως μεταφορικη. Οι πιο πνευματικοι ανθρωποι της γης ζουν στα πιο ψηλα μερη. Το ιδιο συμβαινει και με τα πιο πνευματικα λουλουδια. Αλλα τα παντα στη ζωη διαποτιζονται απο τον Θεο και ειναι Θεος. Εμαι Θεος και πρεπει να ξερω. Οπως ο ατμος απο τη γη, ολη η δημιουργια ανεβαινει και κατεβαινει, αλλα επειδη η δημιουργια ειναι σφαιρικη, η κινηση αυτη εμφανιζεται σαν συστολη και διαστολη — η ανα-πνοη | om.

Ονομαζω την υψηλη και ελαφρια οψη της υπαρξης μου πνευμα και τη σκοτεινη και βαρια οψη ψυχης.

Η ψυχη κατοικει στις βαθιες, σκιερές κοιλαδες. Βαρια, ναρκωμενα λουλουδια πο-τισμενα σκοταδι φυτρωνουν εκει. Τα ποταμια κυλουν σαν ζεστο σιροπι. Αδειαζουν σε απεραντους ωκεανους ψυχης.